

За вѣрата ! “ извикахъ сичкитѣ, които стоѣхъ близо, съ своитѣ дебели гласове. „ За вѣрата ! “ подхванахъ по-далечнитѣ—и сичкитѣ, што бѣхъ тамъ, и старъ и младъ, испихъ за вѣрата .

„ За Съчь ! “ рече Тарасъ и дигнъ високо надъ главата рѣка .

„ За Съчь ! “ екнѣхъ гѣсто прѣвитѣ редове. „ За Съчь ! “ казахъ тихо старитѣ и мръднахъ съ мустаки; и ококорени, като млади соколе повторихъ младитѣ: „ за Съчь ! “ И сичкото поле слушаше на далече, какъ поменуватъ казацитѣ своята Съчь .

„ Сега послѣдна здравица, дружино, за славата на сичкитѣ христие, които живѣятъ на свѣтътъ ! “

И сичкитѣ казаци, до единъ, испихъ послѣдна здравица за слава на сичкитѣ христие, колкото да има по свѣтътъ. И много време се повтаряше по сичкитѣ редове и таборе : „ За сичкитѣ христие, колкото ги има по свѣтътъ ! “

Празни бѣхъ вѣке чешитѣ, а казацитѣ сѣ стоѣхъ, дигнале рѣцѣ; очитѣ имъ весело гледахъ, просвѣтлѣхъ отъ виното, но дълбоко се замислихъ. Замислихъ се тѣ нѣ за плячка и кярове, нѣ за това, кой ще да е честитъ да набере жлътици, скъпо оружие, шити антери и черкезки конѣе; а замислихъ се, като орли, които сѣднѣле на върховетѣ на нѣкои каменисти планини, стрѣмни, високи, отъ които се види на далече растлано безкрайно море, а по него, като дребни птици, плаватъ галери, корабли и съкакви гемии, оградено отъ странитѣ съ тѣнки краймория, а по тѣхъ градове прибрежни, като мушици, а надъ градоветѣ нависнале гори, като дребна трева. Като орли, огледахъ наоколо сичкото поле и черната своя судба. Сичкото поле и пѣтеки штѣтъ се покриѣтъ съ бѣлитѣ имъ кости, омито доста отъ казашката имъ кръвъ и покрито отъ потрошени кола, пребити сабли и копия; на далече штѣтъ се разлегнѣтъ глави съ чомбасе и прекривени надолѣ мустаки; орли штѣтъ налетѣтъ да имъ держтъ и клѣвѣтъ казашкитѣ очи. Но велико добро ги чака на тая широка и слободно размѣтната смъртна постеля ! ни едно великодушно дѣло не гине и не губи се казашка слава, както и най-малъкъ прашецъ отъ цѣвта на пушката. Най ще се нѣкой гуслиръ, съ бѣла брада до поѣсъ, вѣшитъ духомъ, който да каже за тѣхъ моштно слово. И по всѣ-свѣтъ ще се разнесе тѣхната слава, и кой ка'се роди напаконъ, ще заговори за тѣхъ и ще настрѣхне; заштото на далечъ се разноси моштно